

LOV nr 455 af 10/06/1997 Historisk

Offentliggørelsesdato: 11-06-1997

Beskæftigelsesministeriet

Senere ændringer til forskriften

- LBK nr 707 af 29/09/1998
- LOV nr 803 af 24/10/1997 § 8
- LOV nr 980 af 17/12/1997 § 26
- LOV nr 1077 af 29/12/1997 § 5
- LOV nr 1108 af 29/12/1997 § 2
- LOV nr 1112 af 29/12/1997 § 2
- LOV nr 262 af 06/05/1998 § 2
- LOV nr 345 af 15/06/1998 § 2
- LOV nr 468 af 01/07/1998 § 6
- LOV nr 474 af 01/07/1998 § 65

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1	Formål og den enkeltes ansvar
Kapitel 2	Statsborgerskab og bopæl
Kapitel 3	Vejledning og opfølgning
Kapitel 4	Kontanthjælp og aktivering
Kapitel 5	Igangsætningsydelse
Kapitel 6	Revalidering
Kapitel 7	Fleksjob og skånejob med løntilskud m.v.
Kapitel 8	Værktøj og arbejdsredskaber
Kapitel 9	Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension
Kapitel 10	Hjælp i særlige tilfælde
Kapitel 11	Udbetaling af hjælp
Kapitel 12	Tilbagebetaling
Kapitel 13	Klageregler
Kapitel 14	Finansiering m.v.
Kapitel 15	Forsøgsregler
Kapitel 16	Ikrafttrædelses- og overgangsregler

Den fulde tekst

Lov om aktiv socialpolitik (* 1)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 2) at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for enhver, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie.

Stk. 2. Formålet med at give hjælp til forsørgelse er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne, herunder ved at tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Stk. 3. Modtageren skal ud fra sine behov og forudsætninger have mulighed for indflydelse og medansvar ved tilrettelæggelsen af hjælpen.

§ 2. Enhver mand og kvinde har i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Ansvar for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Stk. 3. Ansvar for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Stk. 4. Kommunen giver uafhængigt af forældrenes forsørgelsesansvar hjælp til en gravid datter under 18 år til dækning af de behov, der er en følge af graviditeten.

Kapitel 2

Statsborgerskab og bopæl

§ 3. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. For at få vedvarende hjælp til forsørgelse skal modtageren

- 1) være dansk statsborger,
- 2) være statsborger i en EU/EØS-medlemsstat eller familiemedlem til en sådan og være berettiget til ophold efter fællesskabsretlige regler eller
- 3) være omfattet af en aftale efter § 4.

Stk. 3. Hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end 1 år eller må påregnes at ville vare mere end 1 år.

Stk. 4. Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2 eller 3, får behov for vedvarende hjælp, afgør Den Sociale Sikringsstyrelse, om udlændingen skal hjemsendes. Sikringsstyrelsen kan dog ikke træffe afgørelse om hjemsendelse efter denne lov, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

Stk. 5. Ved afgørelser efter stk. 4, 1. pkt., lægges bl.a. vægt på,

- 1) om udlændingen er gift og samlever med en dansk statsborger, en flygtning eller en udlænding, der lovligt har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end 3 år,
- 2) varigheden af opholdet her i landet,
- 3) helbredsmæssige forhold,
- 4) den familiemæssige og øvrige tilknytning til landet i forhold til hjemlandet, og
- 5) om en person, der har påtaget sig at forsørge udlændingen, overholder eller burde overholde denne pligt.

§ 4. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke er danske statsborgere, ret til vedvarende hjælp til forsørgelse under ophold her i landet.

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i aktivering eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
- 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

§ 6. Den Sociale Sikringsstyrelse kan bestemme, at en dansk statsborger, som har opholdt sig mange år i udlandet, kan få hjælp til forsørgelse, når hjemrejse derved kan undgås og andre forhold taler herfor. Det er en betingelse, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, der kan dække det nødvendige behov.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 fastsættes på grundlag af en indstilling fra udenrigstjenesten med udgangspunkt i ansøgerens udgifter og levevilkårene i det pågældende land. Hjælpen kan ikke overstige et månedligt beløb, der svarer til folkepensionens grundbeløb med fradrag for eventuelle indtægter.

Kapitel 3

Vejledning og opfølgning

Vejledning

§ 7. Når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer.

Stk. 2. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse.

Behandling og vurdering af ansøgninger

§ 8. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Når en person har brug for hjælp til forsørgelse i forbindelse med ledighed, kan kommunen normalt gå ud fra, at behovet kan opfyldes ved kontanthjælp og aktivering efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunen hurtigst muligt og senest 8 uger efter første udbetaling af løbende hjælp vurdere, om hjælp efter kapitel 4 er tilstrækkelig til, at modtageren kan klare sig selv. Vurderer kommunen, at dette ikke er tilfældet, skal den så vidt muligt give andre egnede tilbud, f.eks. revalidering, skånejob med løntilskud eller lignende.

Skriftlige planer

§ 9. Kommunen kan ved aktivering lave en skriftlig plan, når den skønner, at det vil fremme en sammenhængende indsats. Planen skal ud fra personens egne ønsker og forudsætninger beskrive mål for arbejde eller uddannelse og fastlægge de aktiviteter, der kan føre frem til målet. Er arbejde eller uddannelse ikke for tiden et realistisk mål, kan planen gå ud på at stabilisere og forbedre personens almindelige livssituation.

Stk. 2. Kommunen skal lave en erhvervsplan, jf. § 50, for en person, der skal modtage hjælp til revalidering.

Opfølgning

§ 10. Kommunen skal løbende følge sager efter denne lov for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.

Stk. 2. Kommunen skal foretage opfølgning af en sag, jf. stk. 1, senest 3 måneder efter, at hjælpen er udbetalt første gang eller sagen har været vurderet efter § 7 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet eller der er lavet en skriftlig plan efter § 9.

Stk. 3. Der gælder særlige regler om opfølgning i følgende tilfælde:

- 1) Kommunen skal følge op på en erhvervsplan efter § 50 efter 6 måneder.
- 2) I sager om fleksjob og skånejob med løntilskud efter kapitel 7 skal kommunen foretage opfølgning senest 6 måneder efter, at tilskuddet er udbetalt første gang. Herefter skal opfølgningen ske senest 12 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.

Kapitel 4

Kontanthjælp og aktivering

§ 11. Kommunen yder hjælp i form af kontanthjælp og aktivering.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Personer under uddannelse

§ 12. Der kan ikke ydes hjælp til personer under uddannelse. Socialministeren kan dog fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.

Stk. 2. Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen.

Udnyttelse af arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få hjælp efter § 11, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde (beskæftigelsesfremmende foranstaltninger).

Stk. 3. Der kan dog ikke stilles krav om, at ansøgeren eller ægtefællen tager imod arbejde efter stk. 1 eller tilbud efter stk. 2, hvis for eksempel

- 1) det fremgår af en lægeerklæring, at den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom, eller at der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes,
- 2) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.,
- 3) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, eller
- 4) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 5. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 og 2. I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3.

Formue

§ 14. Kommunen kan ikke yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov. Kommunen ser dog bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr.

Stk. 2. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 3. Kommunen ser endvidere bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.

Kapitalpensioner m.v.

§ 15. Socialministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

Tilbud om aktivering

§ 16. Kommunen tilbyder aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til personer, som er omfattet af §§ 11 og 13.

Stk. 2. Aktivering efter denne lov kan omfatte en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Kortvarige vejlednings- og introduktionsprogrammer med vejledning om arbejds- og uddannelsesmuligheder og med adgang til at afprøve beskæftigelsesønsker.
- 2) Jobtræning med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 12-14 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 3) Individuel jobtræning hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 22 og 24 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 4) Særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter.
- 5) Særligt tilrettelagte aktiverende forløb i form af vejlednings- og praktikforløb, erhvervsmodnende kurser eller andre tilsvarende forløb med en kombination af arbejde og uddannelse.
- 6) Frivillige og ulønnede aktiviteter efter personens eget ønske, som kommunen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.
- 7) Voksen- eller efteruddannelse efter personens eget ønske, jf. § 19.
- 8) Ordninger om jobrotation, hvor ledige erstatter beskæftigede, jf. § 20 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om, hvilke uddannelsesaktiviteter kommunen kan tilbyde efter stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Når en kommune tilbyder aktivering, skal den så vidt muligt give flere tilbud at vælge i mellem.

Om jobtræning og individuel jobtræning

§ 17. Personer under 25 år, der modtager hjælp, fordi de har afvist et tilbud om uddannelse efter § 32 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, kan ikke få tilbud om jobtræning.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke for dem, der har gennemført et tilbud om aktivering, og som efter § 24 skal have et nyt tilbud om aktivering.

§ 18. Arbejdsvilkårene for personer i jobtræning og individuel jobtræning skal svare til de overenskomstmæssige eller til de vilkår, der sædvanligt gælder for tilsvarende arbejde. Dog fastsætter kommunen arbejdstiden efter aftale med arbejdsgiveren.

Stk. 2. Personer i jobtræning og individuel jobtræning er omfattet af lovgivningen for lønmodtagere. Dog er personer i individuel jobtræning ikke omfattet af lov om ferie, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2, 1. pkt.

Om voksen- eller efteruddannelse

§ 19. Personer, der er fyldt 25 år, og som i en sammenhængende periode på 6 måneder har modtaget hjælp efter § 11, kan deltage i voksen- eller efteruddannelse, der er optaget på positivlisten for uddannelsesorlov. Det er en betingelse for at deltage i uddannelsen, at uddannelsen indgår i en skriftlig plan efter § 9, stk. 1, og at der ikke er rimelig udsigt til, at personen får stabilt og ustøttet arbejde i den planlagte uddannelsesperiode.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til betaling af deltagerudgifter, hvis udgiften ikke er urimelig i forhold til betydningen for den pågældendes senere arbejdsmuligheder.

Tilbuds omfang og varighed m.v.

§ 20. Personer under 30 år skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 13 ugers kontanthjælp.

Stk. 2. Når den pågældende modtager hjælp på grund af ledighed, skal tilbudet være på

- 1) 18 måneder, når den pågældende ikke har en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og
- 2) 6 måneder, når den pågældende har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Tilbud efter stk. 2 skal have et sådant omfang, at aktiveringen sammen med eventuelt ustøttet deltidsarbejde er på mindst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Tilbud til personer under 30 år, der modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed, skal have en varighed på 18 måneder. Kommunen fastsætter det ugentlige timetal i tilbudet.

§ 21. Personer, der er fyldt 30 år, skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 12 måneders kontanthjælp. Kommunen fastsætter det ugentlige timetal og varigheden af tilbudet.

§ 22. Personer, der som hjemmearbejdende er omfattet af § 13, stk. 5, er efter ansøgning berettiget til tilbud om aktivering efter reglerne i §§ 20 og 21.

§ 23. I tilbud om aktivering, bortset fra jobtræning, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere, skal der ud over den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på 1 måned, således at aktiveringen ikke overstiger 11 måneder inden for en 12-måneders-periode. Kommunen skal tilstræbe, at friperioden lægges efter aftale med den aktiverede.

Stk. 2. I friperioden er den aktiverede ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

§ 24. Personer under 30 år, som har gennemført et tilbud om aktivering efter § 20, skal senest have et nyt tilbud om aktivering, når de pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder.

Hjælp til forsørgelse

§ 25. Hjælpen udgør et månedligt beløb på

- 1) 9.100 kr. for personer, der er fyldt 25 år, og som har forsørgelsespligt over for børn,
- 2) 6.825 kr. for andre personer, der er fyldt 25 år,
- 3) 4.384 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.144 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person under 25 år får 9.100 kr., når den pågældende forsørger eget barn i hjemmet.

Stk. 3. En kvinde under 25 år får 6.825 kr., når hun er gravid og har passeret 12. svangerskabsuge. Personer under 25 år får ligeledes 6.825 kr., når de i en sammenhængende periode på 18 måneder umiddelbart før ændring i forholdene ved ustøttet arbejde hver måned har haft indtægter, der overstiger 6.825 kr.

Stk. 4. En person under 25 år, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager hjælp efter stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 3, 2. pkt., får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

Stk. 5. En person, der alene har forsørgelsespligt over for børn, der opholder sig i udlandet, kan kun få 9.100 kr. efter stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende kan dokumentere forsørgelsespligten, og at den pågældende faktisk opfylder forsørgelsespligten.

§ 26. Hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25.

Stk. 2. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse.

Stk. 3. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 5, beregnes hjælpen til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25 med et tillæg på 2.144 kr. Hjælpen beregnes efter stk. 1 fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, at pågældende ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

Særlige regler om hjælp til visse persongrupper

§ 27. Hjælpen udgør et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der er fyldt 60 år,
- 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening, og
- 3) som ikke har forsørgelsespligt over for børn under 18 år.

§ 28. Der kan undtagelsesvis ydes hjælp til udlændinge, der har søgt asyl, men endnu ikke har fået afgjort deres ansøgning om opholdstilladelse her i landet, hvis de efter udlændingeloven har ret til at opholde sig her i landet, mens deres ansøgning behandles.

Stk. 2. Det er en betingelse for hjælpen, at det ikke påhviler udlændingemyndighederne at afholde udgifterne til forsørgelsen efter reglerne i udlændingeloven. Hjælpen kan normalt højst udgøre det beløb, der efter udlændingeloven kunne have været udbetalt til udlændingen. Socialministeren fastsætter regler for hjælpen, herunder i hvilke tilfælde der kan ydes yderligere hjælp.

§ 29. Socialministeren kan uanset reglerne i §§ 25 og 34 fastsætte regler om hjælp til

- 1) personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og
- 2) personer, der er varetægtsfængslet, afsoner straf eller er idømt andre retsfølger af strafbare handlinger.

Indtægter m.v.

§ 30. Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen, jf. dog §§ 31- 33.

Stk. 2. Når hjælpen til en gift person beregnes efter § 26, stk. 2, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger henholdsvis 9.100 kr. eller 6.825 kr. afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Arbejdsindtægter m.v.

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 10 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Socialministeren fastsætter regler for omregningen.

Feriegodtgørelse

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Andre indtægter m.v.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

- 1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension.
- 2) Godtgørelse efter § 38.
- 3) Vederlag som tilforordnet ved valg.
- 4) Ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.
- 5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn.
- 6) Værdien af kost m.v. under indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitutioner. Hvis sygehusopholdet har varet i mere end 3 måneder, kan der dog foretages fradrag svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.

Stk. 2. Godtgørelse for varigt men og godtgørelse for ikkeøkonomisk skade, samt indtægter, der hidrører herfra, trækkes ikke fra i hjælpen.

Særlig støtte

§ 34. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter § 25 få en særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

- 1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 5.
- 2) Personer under 25 år, som får hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4.
- 3) Personer, der får hjælp efter § 28.
- 4) Personer, der modtager orlovsydelse efter lov om orlov.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Særlige ydelser under aktivering

§ 35. Til personer i jobtræning udbetaler arbejdsgiveren overenskomstmæssig løn. Hvis arbejdet ikke er omfattet af en overenskomst, er lønnen den sædvanlige for tilsvarende arbejde. Offentlige arbejdsgivere kan dog højst udbetale 85,10 kr. pr. time (1. oktober 1996) eksklusiv feriepenge m.v. i løn.

§ 36. Til personer i individuel jobtræning udbetaler kommunen en hjælp, der beregnes efter § 25. Hjælpen skal dog mindst udgøre 30 kr. pr. aktiveringstime.

Stk. 2. Kommunen yder ud over hjælpen efter stk. 1 et beskæftigelsestillæg pr. aktiveringstime. Tillægget er på 10 kr.

§ 37. Når en person deltager i et særligt tilrettelagt aktiverende forløb og der i dette forløb indgår perioder med jobtræning eller individuel jobtræning, modtager den pågældende i disse perioder løn efter § 35 eller ydelser efter § 36.

Godtgørelse under aktivering

§ 38. Kommunen kan beslutte at udbetale op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om aktivering. Godtgørelse kan dog ikke udbetales til personer i jobtræning. I individuel jobtræning kan godtgørelsen alene udbetales, når udgifterne ved at deltage kun i meget begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan kommunen beslutte at udbetale en højere godtgørelse, dog højst 1.500 kr. om måneden.

Stk. 3. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Fradrag i hjælpen

§ 39. Udebliver en person eller dennes ægtefælle uden rimelig grund fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, kan kommunen nedsætte hjælpen efter § 25. Nedsættelsen skal ske inden 3 måneder efter, at den pågældende er udeblevet.

Stk. 2. Hjælpen efter § 25 nedsættes forholdsmæssigt svarende til det antal timer, som den pågældende er udeblevet. Nedsættelsen beregnes i forhold til månedens samlede tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Den månedlige hjælp efter § 25 kan højst nedsættes med 20 pct.

§ 40. I individuel jobtræning nedsætter kommunen beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2, med det antal timer, som deltageren uden rimelig grund er udeblevet fra.

Stk. 2. Kommunen kan foretage et forholdsmæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 38, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om aktivering.

Ophør af hjælpen

§ 41. Hjælpen ophører, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering efter § 16, stk. 2, nr. 1-5 og 8, eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består.

Kapitel 5

Igangsætningsydelse

§ 42. Kommunen kan beslutte at udbetale igangsætningsydelse til en person, der ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har modtaget ydelser efter kapitel 4 i en sammenhængende periode på 6 måneder.

§ 43. Igangsætningsydelsen udgør 50 pct. af den månedlige hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende modtog i måneden forud for den måned, hvor udbetalingen af ydelsen begynder. Hvis den pågældende er i jobtræning efter § 16, stk. 2, nr. 2, beregnes igangsætningsydelsen som 50 pct. af den hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende ellers ville have været berettiget til.

Stk. 2. Indtægterne fra den selvstændige virksomhed trækkes ikke fra i igangsætningsydelsen.

Stk. 3. Kommunen udbetaler igangsætningsydelsen i 21/2 år.

§ 44. Igangsætningsydelsen ændres ikke i udbetalingsperioden, men ophører, hvis modtageren får lønindtægter eller andre erhvervmæssige indtægter ved siden af virksomheden.

§ 45. Hvis ægtefællen til en person, som modtager igangsætningsydelse, er berettiget til kontanthjælp, beregnes hjælpen efter § 26, stk. 2, og § 30, stk. 2.

Kapitel 6

Revalidering

§ 46. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend. Aktiviteter, som revalidenden gennemfører, før det erhvervmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Stk. 2. Kommunen giver tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Stk. 3. En revalidend har ret til revalidering uden hensyn til ægtefællens indtægts- og formueforhold.

§ 47. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med revalidenden således, at tilbudet er tilpasset den enkeltes forudsætninger.

Stk. 2. En revalidering kan bl.a. bestå af en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Arbejdsprøvning.
- 2) Erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter.
- 3) Uddannelse.
- 4) Optræning hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- 5) Hjælp til selvstændig virksomhed.

Stk. 3. Økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte

- 1) revalideringsydelse efter § 52,
- 2) helt eller delvis løntilskud efter § 62,
- 3) særlig støtte efter §§ 63 og 64 og
- 4) støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65.

Stk. 4. Revalidenden bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalideringen.

§ 48. Såvel kommunen som amtskommunen kan etablere erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslningsprojekter.

Revalideringsperioden

§ 49. Kommunen skal tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således, at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56.

Stk. 2. Har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Erhvervsplanen

§ 50. Kommunen udarbejder i samarbejde med revalidenden en erhvervsplan, når det erhvervmæssige sigte er afklaret for den pågældende. Planen skal angive mål, tidsrammer og indhold.

Stk. 2. Erhvervsplanen kan indeholde et eller flere af følgende elementer:

- 1) Arbejdsprøvning.

- 2) Optræning.
- 3) Nødvendig forberedende undervisning.
- 4) Kurser og projekter.
- 5) Uddannelse.

Stk. 3. Erhvervsplanen skal indeholde en beskrivelse af de enkelte elementer i forløbet. Planen skal være realistisk med hensyn til revalidandens forudsætninger, evner og interesser samt muligheder for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervmæssig placering.

Stk. 4. Kommunen skal revidere erhvervsplanen, når individuelle eller generelle betingelser for at gennemføre den ændrer sig.

Hjælpen

§ 51. Kommunen giver revalidanden revalideringsydelse efter § 52, når der er iværksat en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan.

Stk. 2. Kommunen giver dog hjælpen

- 1) som helt eller delvis løntilskud til arbejdsgiveren, når revalidanden er under optræning eller uddannelse efter § 60, og
- 2) som tilskud til forsørgelse i forbindelse med start af selvstændig virksomhed, jf. § 65.

Stk. 3. En revalidend, der får dækket sine leveomkostninger efter anden lovgivning, kan ikke samtidig få revalideringsydelse.

Stk. 4. En ung revalidend, der netop har forladt skolesystemet, og som kan klare sig med de normale støtteordninger til dækning af leveomkostninger, f.eks. fra Statens Uddannelsesstøtte, kan kun få revalideringsydelse, hvis den pågældende har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen eller af andre grunde har særligt begrænsede erhvervmuligheder.

§ 52. Revalideringsydelsen beregnes som et månedligt beløb på grundlag af højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. En revalidend under 25 år får halvdelen af beløbet i stk. 1, og det udbetales til udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 25 år.

Stk. 3. En revalidend under 25 år får dog revalideringsydelse efter stk. 1, når

- 1) den pågældende forsørger egne børn i hjemmet eller
- 2) den pågældende har haft arbejdsindtægter, som giver ret til højeste sygedagpenge.

Stk. 4. Personer, der får hjælp efter stk. 2, og som har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

§ 53. Revalidanden har kun ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende følger erhvervsplanen.

§ 54. Revalidanden bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre erhvervsplanen med hensyn til mål og indhold.

§ 55. Revalidanden bevarer revalideringsydelsen, når den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.

Forlængelse af revalideringsperioden

§ 56. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidanden kan få revalideringsydelse i,

- 1) hvis revalidanden ikke kan gennemføre erhvervsplanen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidanden i at gennemføre erhvervsplanen.

Arbejde under revalidering

§ 57. Revalidanden må ikke have andet arbejde, når erhvervsplanen gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med erhvervsplanen.

Indtægter, der trækkes fra i revalideringsydelsen

§ 58. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med

- 1) det beløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, som revalidanden får i praktik-, elev- eller lærlingeløn eller som løn under optræning, og
- 2) indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvad der kan betegnes *stk* arbejdsindtægter, anvendes de regler, der er fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 59. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revalideringsydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v.

Revalidering med helt eller delvis løntilskud

§ 60. Revalidender kan få tilbud om at blive optrænet eller uddannet hos private eller offentlige arbejdsgivere med løn efter § 61, hvis de

- 1) er over den sædvanlige uddannelsesalder,
- 2) tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet eller
- 3) har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn.

§ 61. Arbejdsgiveren betaler som minimum til revalidenden den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde.

§ 62. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen efter § 61 med tillæg af eventuelle arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

Stk. 2. Ved uddannelsesforhold er tilskuddet forskellen mellem den overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn og lønnen efter § 61.

Stk. 3. Ved anden optræning er tilskuddet forskellen mellem en løn, der svarer til revalidendens arbejdsindsats og lønnen efter § 61.

Stk. 4. Tilskuddet efter *stk. 2* og *3* kan dog svare til hele lønnen m.v., når

- 1) beskæftigelsen finder sted hos offentlige eller dermed sidestillede arbejdsgivere eller
- 2) beskæftigelsen finder sted hos private arbejdsgivere og der foreligger særlige forhold hos revalidenden.

Særlig støtte under revalidering

§ 63. Kommunen kan under revalidering, herunder forrevalidering, og når revalidenden modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, give støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Revalidender skal dog selv betale de første 200 kr. pr. måned af udgiften til befordring, medmindre udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 3. Kommunen kan beregne støtten til uddannelsesudgifter i form af bøger og andet undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

§ 64. Kommunen giver støtte til nødvendige merudgifter til bolig på grund af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når revalidenden får den halve revalideringsydelse efter § 52, *stk. 2*.

Selvstændig virksomhed

§ 65. Kommunen kan give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervsmuligheder.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Stk. 4. Lånet efter *stk. 2* sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

§ 66. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssigt forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Stk. 2. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

§ 67. Kommunen kan eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Den amtskommunale revalideringsindsats

§ 68. Amtskommunen bistår kommunerne i deres revalideringsindsats ved at tilvejebringe tilbud til personer med begrænsninger i

arbejdsevnen, der ikke kan revalideres ved hjælp af kommunale tilbud. I tilknytning hertil yder amtskommunen rådgivning, jf. § 69 i lov om social service.

Stk. 2. De amtskommunale tilbud kan bl.a. omfatte arbejdsprøvning, erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter, optræning og uddannelse.

Stk. 3. Amtskommunen træffer efter indstilling fra kommunen afgørelse om tilbud efter stk. 1.

§ 69. En produktion, der udføres i forbindelse med den amtskommunale revalideringsindsats, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. Amtsrådsforeningen udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i forbindelse med den amtskommunale revalideringsindsats.

Kapitel 7

Fleksjob og skånejob med løntilskud m.v.

§ 70. Kommunen sørger for, at personer under 67 år med varige begrænsninger i arbejdsevnen har mulighed for ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i

- 1) fleksjob efter § 71 og
- 2) skånejob med løntilskud efter § 75.

Stk. 2. Socialministeren kan under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen giver tilbud om job efter stk. 1. Amtskommunen kan give tilbud om job, når den er arbejdsgiver, eller hvis den aftaler dette med kommunen.

Fleksjob til personer,

der ikke modtager social pension

§ 71. Kommunen sørger for, at personer, der ikke modtager social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, har mulighed for at blive ansat i fleksjob. Mulighederne for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår skal være udtømte, før der kan tilbydes et fleksjob.

§ 72. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet er 1/3, 1/2 eller 2/3 af lønnen afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige 1/3, 1/2 eller 2/3 af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Socialministeren kan fastsætte regler herom.

§ 73. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

Ledighedsydelse

§ 74. Personer, som har været ansat i fleksjob efter § 71 i 12 sammenhængende måneder, får ved ufor skylt ledighed udbetalt en ledighedsydelse af kommunen. Kommunen udbetaler ledighedsydelsen uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- eller formueforhold.

Stk. 2. Ydelsen udgør et beløb svarende til 82 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ydelsen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til, hvad den pågældende i de forudgående tre måneder i gennemsnit har modtaget i løn eller dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

Stk. 3. Ledighedsydelsen kan udbetales i en periode på sammenlagt 3 måneder inden for 24 måneder.

Stk. 4. Det er en forudsætning for udbetalingen af ledighedsydelsen, at modtageren opfylder betingelserne for at få et fleksjob, og at den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob.

Stk. 5. Ledighedsydelsen nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagerens Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 6. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de månedlige beløb, der kan udbetales efter stk. 1.

Skånejob til personer,

der modtager social pension

§ 75. Kommunen giver tilbud om skånejob med løntilskud til personer, der får førtidspension efter lov om social pension, når de pågældende ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

§ 76. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet er på 1/2 af den løn, som arbejdsgiveren betaler, dog højst 1/6 af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle andre arbejdsgiverbidrag.

§ 77. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om skånejob med løntilskud, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Kapitel 8

Værktøj og arbejdsredskaber

§ 78. Kommunen kan give en person med begrænsninger i arbejdsevnen, der er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til værktøj og arbejdsredskaber samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå beskæftigelse. Det er endvidere en forudsætning, at værktøjet eller arbejdsredskabet kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Kommunen giver hjælp efter stk. 1, når hjælp efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Kommunen giver hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Kapitel 9

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 79. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag for personer i alderen 16-66 år, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 eller 36, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den pågældende har modtaget en af disse ydelser i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, mindst udgør 9.100 kr. til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 6.825 kr. Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.

§ 80. Den ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i §§ 30-33, 39, 40, 58 og 59.

Stk. 2. De personer, for hvem kommunen betaler bidrag efter § 79, betaler selv 1/3 af det fastsatte bidrag. Denne del af bidraget indeholdes ved udbetaling af den ydelse, der ligger til grund for beregning af bidraget. Kommunen betaler 2/3 af bidraget.

Stk. 3. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Sygebehandling m.v.

§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 83. Kommunen kan yde hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 84. Kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Repatriering

§ 86. Til udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 1-3,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6,

men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil. Til de personer, der er nævnt i nr. 4-6 og 8, kan hjælp til repatriering dog kun ydes, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til billet til fly, tog m.v.,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 1 m³ pr. voksen og op til 1/2 m³ pr. barn samt højst 5.211 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendig for ansøgerens eller familiens erhverv i hjemlandet eller det tidligere

- opholdsland,
- 3) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og til rejseudgifter i øvrigt med indtil 15.469 kr. pr. person over 18 år og med indtil 5.156 kr. pr. person under 18 år,
- 4) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, såfremt der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
- 5) andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

Stk. 3. Såfremt der er mulighed herfor, kan en udlænding i stedet for hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 3, tilbydes arbejde ved et bistandsprojekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 4. En udlænding, der har benyttet muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 17 a, kan kun modtage hjælp efter stk. 1 en gang.

§ 87. Til udlændinge, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1 eller 2, og som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år, men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil, i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering efter § 86, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i en stat, som er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab, eller udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Stk. 3. Personer, som er gift eller lever i fast samlivsforhold med en her i landet fastboende person, kan kun modtage hjælp til repatriering efter stk. 1, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med ægtefællen eller samleveren.

Stk. 4. En udlænding kan kun modtage hjælp efter stk. 1 en gang.

Kapitel 11

Udbetaling af hjælp

§ 88. En person kan normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

§ 89. Hjælp til forsørgelse udbetales normalt som et månedligt beløb.

Stk. 2. Kommunen kan udbetale hjælpen for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, at modtageren vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som hjælpen er beregnet til at dække.

§ 90. Kommunen kan undtagelsesvis udbetale hjælpen på anden måde, herunder for kortere perioder, hvis en person uanset vejledning efter § 7 ikke skønnes selv at kunne administrere kontante beløb.

Kapitel 12

Tilbagebetaling

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 92, stk. 4, i denne lov eller § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 92. Den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal tilbagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for krav om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt. Dette gælder, uanset om hjælpen er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. En person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 3) fordi modtageren på grund af sine egne forhold har været årsag til, at den pågældende blev opsagt fra et arbejde,

- 4) fordi modtageren har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- 5) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 6) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 94. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 95. Kommunen gennemfører tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold.

Stk. 2. Hvis en person, som har betalingsevne, ikke overholder en betalingsordning efter stk. 1, kan kommunen inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 3. Når der er ydet hjælp med tilbagebetalingspligt, indtræder kommunen for et beløb, der svarer til den tilbagebetalingspligtige hjælp, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55. Dette gælder, selv om der er fastsat en tilbagebetalingsordning efter stk. 1.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i stk. 1-3 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

§ 96. Har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4-6, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4-6.

§ 97. Er der efter lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns retsstilling pålagt en person at betale underholdsbidrag m.v. til en anden person, der modtager hjælp til forsørgelse, indtræder det offentlige for et beløb, der svarer til hjælpen, i kravet mod den bidragskyldige, uanset om forsørgelsesansvaret efter reglerne i § 2 er ophørt.

Stk. 2. Det offentlige indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller kræve et bidrag forhøjet. Ved fastsættelsen eller forhøjelsen af bidrag kan vedkommende myndighed tilsidesætte en aftale om bidrag, der må anses indgået med det formål at hindre det offentlige i at indtræde i retten.

Kapitel 13

Klageregler

§ 98. Kommunens og amtskommunens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Nævnet kan ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 38 alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Kapitel 14

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og opfølgning, til udarbejdelse af planer og erhvervsplaner m.v. og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

Stk. 2. En amtskommune afholder endeligt udgifterne til sagsbehandling, administration, herunder vejledning og konsulentstøtte.

§ 100. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til hjælp og løntilskud efter kapitel 4.

Stk. 2. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med aktiveringstilbud efter § 16, stk. 2, nr. 1, 3-5, 7 og 8. Det samme gælder udgifter til godtgørelse efter § 38. Rådighedsbeløbet opgøres til 9.393 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af kapitel 4, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 101. Kommunen betaler en præmie på 25.000 kr. til offentlige arbejdsgivere, der ansætter en kontanthjælpsmodtager i en varig stilling på overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår på fuld tid, jf. § 48 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om ordningen, herunder om administration og udbetaling af præmien, samt om arbejdsgiverens pligt til at underrette kommunen om uberettiget opsigelse eller bortvisning.

Stk. 3. Staten refunderer en kommunes udgifter efter stk. 1.

§ 102. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til igangsætningsydelse efter kapitel 5.

§ 103. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til revalidering, jf. §§ 52 og 62-65, samt værktøj og arbejdsredskaber efter kapitel 8.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen afholder hver 50 pct. af driftsudgifterne til erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslningsprojekter efter § 48.

Stk. 3. Af udgifterne vedrørende amtskommunale tilbud efter § 68, stk. 1, 1. pkt., betaler kommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af tilbudenenes budgetter. Taksten er 50 pct. af udgiften.

§ 104. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob efter § 72.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 og til skånejob med løntilskud efter § 76.

§ 105. Staten refunderer en kommunes udgifter til ATP-bidrag efter denne lov.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne til forsørgelse af danske statsborgere i udlandet efter § 6.

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10.

§ 107. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-6 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået op holdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse, som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Staten afholder udgifter til hjælp efter kapitel 4, jf. dog § 100, stk. 2, og kapitel 5-8, jf. dog stk. 4, samt kapitel 10 i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten i 5 år 75 pct. af kommunens eller amtskommunens udgifter.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klarer sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 4. Staten refunderer i 6 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats efter § 68, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Staten udbetaler i 6 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen til kommunen et tilskud på 1.099 kr. pr. måned for udlændinge, jf. stk. 1, der deltager i aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1-8. Aktiviteten skal have et omfang på mindst 30 timer pr. uge.

Stk. 6. Staten yder kommunen et tilskud på 2.197 kr. for hver måned, den overtager pligten til at yde en flygtning integrationsbistand forud for det tidspunkt, da pligten påhviler kommunen ifølge § 9, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 108. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes eller amtskommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Regulering

§ 109. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25 og 26 om hjælp til forsørgelse.

- 2) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 2.
- 3) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 4) § 36 om beskæftigelsestillæg og timebeløb under aktivering.
- 5) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.
- 6) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.
- 7) § 86, stk. 2, nr. 2 og 3, om repatriering.
- 8) § 100, stk. 2, om rådighedsbeløb.
- 9) § 107, stk. 5 og 6, om tilskud til flygtninge m.v.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 35 reguleres procentuelt i overensstemmelse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønskalaer.

Stk. 3. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

Kapitel 15

Forsøgsregler

§ 110. Socialministeren kan efter ansøgning fra en kommune eller amtskommune tillade, at der bliver lavet beskæftigelsesfremmende forsøgsordninger, som fraviger reglerne i denne lov, dog ikke satsene i §§ 25, 52 og 61. Socialministeren bekendtgør tilladelsen.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

§ 111. Loven træder i kraft den 1. juli 1998. Dog fastsætter socialministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, § 51, stk. 2, samt §§ 60-62 og 70.

§ 112. Bestemmelsen i § 108 har virkning fra og med udbetaling af forskudsrefusion, der finder sted ultimo juni 1998.

§ 113. Personer under 25 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år i lov om social bistand, bevarer retten til kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år, så længe de fortsat modtager hjælp på grundlag af den ændring i forholdene, der bevirker, at de modtager hjælp ved lovens ikrafttræden.

§ 114. Personer, der ved lovens ikrafttræden er ansat i beskyttede enkeltpladser efter 1/3-ordningen, jf. §§ 91-95 i lov om social bistand, bevarer indtil ophør af stillingen mindst det indtægtsniveau, der følger af punkt 74 i cirkulæret af 17. december 1986 om bistandslovens bestemmelser om institutioner under amtskommunerne. Tilsvarende bevarer arbejdsgiveren indtil ophør af stillingen mindst det procentvise løntilskud, der hidtil er givet i stillingen.

§ 115. Individuelt beskyttede enkeltpladser til personer, som får social pension, og som er oprettet inden lovens ikrafttræden, finansieres efter denne lovs § 104.

§ 116. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter de hidtidige regler i § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 med senere ændringer, samt efter regler i § 42, stk. 4, 7 og 8, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987 med senere ændringer, sker efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

§ 117. Socialministeren fremsætter forslag om revision af §§ 71-74 inden udgangen af 2000.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 10. juni 1997

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karen Jespersen

Redaktionel note

(* 1) § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, § 51, stk. 2, samt §§ 60-62 og 70 er trådt i kraft den 1. juli 1998, jf. bekendtgørelse nr. 393 af 23. juli 1998.

